

Patrik Eriksson i *En enastående studie i mänsklig förnedring*

En enastående studie i mänsklig förnedring

Originaltitel **En enastående studie i mänsklig förnedring**

Regi **Patrik Eriksson**

Producent **Erik Hemmendorff**

Manus **Patrik Eriksson**

Foto **Patrik Eriksson, Ruben Östlund & Erik Hemmendorff**

Medverkande **Patrik Eriksson, Ruben Östlund, Erik Hemmendorff, Marie Kjellsson m fl**

Sverige 2008

Längd **1 tim 23 min**

Censur **barntillåten**

Distributör **Folkets Bio AB**

Patrik Eriksson har i sina samtliga tre filmer utgått från sitt eget liv och låtit sig själv spela huvudrollen. Så även i hans långfilmsdebut där vi dras rakt in i en 36-åringars kärleksliv som är i spillror. Hans flickvän har precis gjort slut och Patrik har tappat tron på både kärleken, kvinnor och hela sin existens. Det som följer blir en berg- och dalbana av lycka, sorg, kreativitet, svek och promiskuöst leverne. *En enastående studie i mänsklig förnedring* är en slags doku-dagbok filmad helt av Patriks vänner genom två mobiltelefoner. "Bakom" kamerorna står filmarna Ruben Östlund och Erik Hemmendorff som är Patriks närmaste arbetskollegor på filmbolaget Plattform Produktion.

Erikssons film är ett terapisaftal, ibland för självupptaget och självömkande, men ofta fascinerande i all sin enkelhet. När Patrik går och berättar att han funderar på självmord blir dock effekten

snarare tragikomisk än gripande och ett allvarligt beslut viftas bort lite för enkelt. Det som på pappret bara låter som navelskåderi visar upp en hel del fina och humoristiska sidor som när Ruben Östlund städar sina barns dagis sent på kvällen eller när vännerna diskuterar dating på nätet som fenomen. Att däremot visa ett samlag och en onaniscen känns lite som en för klassisk och simpel exhibitionistfälla att fastna i.

Östlund är mästertlig på att klä av samhället på ett otäckt sätt. I genombrottet *Gitarrmongot* lyckas han skapa ett obehag som har mycket gemensamt med den österrikiska Hundstage-regissören Ulrich Seidls stämningar. Som mobilkameraman klär han av sin vän in på bara skinnen och kommer väldigt nära i vad som skulle kunna kallas metadokumentär socialrealism.

En av sakerna som är unikt med *En enastående studie i mänsklig förnedring* är att den inte skulle kunna ha gjorts vid någon annan tid i filmhistorien. Det sena 2000-talet har blivit synonymt med den egna mobiltelefonen och dess möjligheter. I en tid då mobiltelefonklipp blir rörliga ögonblicksbilder och avslöjanden kan dokumenteras direkt och precist känns Patrik Erikssons film som en film i tiden. Det blir lika mycket ett tekniskt tidsdokument som ett personligt. Problemet med att filma genom en mobil är att det aldrig går att göra särskilt vackert. Men samtidigt är inte den estetiska inramningen det viktigaste utan närheten, och som en ekonomiskt gångbar lösning är filmformen givetvis briljant.

Fredrik Söderlund